

μπαλτάς

μπαλτάς κ. **μπαλντάς**, **ο**, ουσ. [<τουρκ. balta], το τσεκούρι. **1.** άνθρωπος που λέει απερίφραστα τη γνώμη του, χωρίς να νοιάζεται αν πληγώνει κάποιον: «είναι τόσο μπαλτάς, που, όταν πρόκειται να πει τη γνώμη του, δε φοβάται το Θεό τον ίδιο». **2.** κατάσταση που μας πιέζει, μας εκβιάζει ή μας απειλεί: «περιμένω να 'ρθει ο μπαλντάς της εφορίας || έχει καρκίνο και ζει με το μπαλτά του θανάτου πάνω απ' το κεφάλι του κάθε μέρα». Υποκορ. **μπαλταδάκι** κ. **μπαλνταδάκι**, **το**.

- μου 'ρθε μπαλτάς, **α.** ένιωσα ξαφνικά οδυνηρή έκπληξη, ιδίως από λόγο ή ενέργεια κάποιου σε βάρος μου: «όταν έμαθα πως πάνω στο φόρτε της δουλειάς έδωσε την παραίτησή του, μου 'ρθε μπαλτάς, γιατί δεν το περίμενα απ' αυτόν τον άνθρωπο». **β.** βρέθηκα μπροστά σε ανέλπιστα ατυχία, σε ανέλπιστα δυσκολία: «έχασα πολλά λεφτά στην τελευταία μου δουλειά και μου 'ρθε μπαλτάς». Συνών. μου 'ρθε καταπέλτης / μου 'ρθε κεραμίδα στο κεφάλι.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας